

Сидор Г. В.

кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри цифрових, освітніх та соціо-економічних технологій,
Навчально-реабілітаційний заклад вищої освіти
«Кам'янець-Подільський державний інститут»
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-9578-0588>

ОЦІНЮВАННЯ ДОХОДІВ МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ УКРАЇНИ

Актуальність матеріалу наукової статті обумовлена потребою розкрити сучасний стан доходів місцевих бюджетів України. Проаналізовано розмежування окремих видів надходжень між різними рівнями бюджетної системи України. Досліджено динаміку частки доходів місцевих бюджетів у зведеному бюджеті України. Розглянуто динаміку податкових надходжень місцевих бюджетів України та доходів загального фонду місцевих бюджетів (без урахування міжбюджетних трансфертів). Проаналізовано обсяг власних доходів за типами територіальних громад (далі – ТГ), а також обсяг міжбюджетних трансфертів місцевим бюджетам України в регіональному розрізі. На основі узагальнення отриманих статистичних даних визначено основні тенденції формування дохідної частини місцевих бюджетів України в умовах воєнного стану та окреслено проблемні аспекти фінансової спроможності ТГ.

Ключові слова: місцеві бюджети, доходи місцевих бюджетів, податкові надходження, міжбюджетні трансферти, фінансова спроможність територіальних громад.

Halyna Sydor

ERIHE “Kamianets-Podilsky State Institute”

ASSESSMENT OF LOCAL BUDGET REVENUES IN UKRAINE

Introduction. One of the key prerequisites for the socio-economic development of territories and the effective performance of their functions is the financial capacity of local self-government bodies. Local budget revenues, their structure, and dynamics play an important role in this process, as they directly affect the level of autonomy of territorial communities (hereinafter referred to as TCs). At the same time, contemporary challenges caused by military aggression, the redistribution of tax revenues between levels of the budget system, the growing dependence of communities on interbudgetary transfers, and changes in tax legislation have a significant impact on the structure and dynamics of local budget revenues. In view of this, scientific research on this issue in the context of financial decentralization and the transformation of Ukraine's budgetary system under the influence of martial law is particularly relevant. **Purpose.** Conduct an in-depth analysis of the current state of local budget revenues in Ukraine. **Methods.** To achieve the set goal, the article uses general scientific techniques and methods of economic research. The theoretical and methodological aspect of the study is the analysis of scientific works by domestic and foreign economists on the formation of local budget revenues in Ukraine. Abstract-logical and dialectical methods of analysis were used to substantiate the theoretical provisions and conclusions. **Results.** The relevance of the scientific article is determined by the need to reveal the current state of local budget revenues in Ukraine. The distribution of certain types of revenues between different levels of Ukraine's budget system is analyzed. The dynamics of the share of local budget revenues in Ukraine's consolidated budget is examined. The dynamics of tax revenues of Ukraine's local budgets and revenues of the general fund of local budgets (excluding interbudgetary transfers) are considered. The volume of own revenues by type of territorial entity, as well as the volume of interbudgetary transfers to local budgets of Ukraine in a regional context, are analyzed. Based on the generalization of the statistical data obtained, the main trends in the formation of the revenue side of local budgets of Ukraine in the conditions of martial law are identified and the problematic aspects of the financial capacity of territorial entities are outlined. **Conclusion.** A conclusion was made regarding the expediency of diversifying local budget revenues and strengthening the role of local taxes to increase the financial capacity of local governments.

Keywords: local budgets, local budget revenues, tax revenues, interbudgetary transfers, financial capacity of territorial communities.

Постановка проблеми та її актуальність. На сьогодні проблематику формування доходів місцевих бюджетів України загострюють процеси децентралізації, макроекономічна нестабільність, воєнні виклики, а також нерівність податкового потенціалу регіонів. Недостатній обсяг власних фінансових ресурсів, висока залежність від міжбюджетних трансфертів та потреба в підвищенні результативності бюджетного управління зумовлюють необхідність ґрунтовного аналізу сучасного стану дохідної бази місцевих бюджетів. У зв'язку з цим дослідження зазначеної проблематики, спрямоване на пошук шляхів зміцнення фінансової спроможності місцевих бюджетів, і надалі залишатиметься в центрі уваги вчених-економістів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідження проблеми формування доходів місцевих бюджетів України сьогодні набуває особливої актуальності. Теоретичні й практичні аспекти цієї теми вивчали провідні вітчизняні дослідники, серед них: О. П. Кириленко [4], Г. В. Сидор [9] та ін. У науковій роботі Н. В. Проць [6] проведено аналіз особливостей формування місцевих бюджетів, досліджено їхню структуру та окреслено роль у системі місцевих фінансів. Питання оцінювання та прогнозування дохідної частини місцевих бюджетів в Україні розкрито в наукових працях І. Є. Чуркіної [8]. У дослідженнях Н. Ружинської [7] на основі обґрунтованої методики, що охоплює сукупність наукових методів, вивчено процес виконання бюджетів різних рівнів. З урахуванням сучасних викликів І. Лютий [5] приділив значну увагу формуванню та виконанню місцевих бюджетів в умовах воєнного стану.

Однак багато питань теоретичного та практичного характеру у цій сфері все ще невирішені, що зумовило потребу в проведенні додаткових наукових пошуків.

Мета статті. Здійснити поглиблений аналіз сучасного стану доходів місцевих бюджетів України

та ідентифікувати основні проблеми, що стримують регіональний розвиток.

Виклад основного матеріалу дослідження. Склад доходів загального фонду бюджетів міських, селищних, сільських ТГ визначено ст. 64 Бюджетного кодексу України [2], згідно з яким до бюджетів ТГ надходить певна частина податків, а інша частина розподіляється до Державного бюджету України (табл. 1).

Згідно з даними табл. 1, розподіл податкових надходжень свідчить, що до бюджетів найбільша частка надходить від податку на доходи фізичних осіб (далі – ПДФО). Відповідно до ст. 64 Бюджетного кодексу України [2], 60% надходжень від ПДФО зараховується до бюджетів сільських, селищних, міських ТГ, 15% – до обласних бюджетів, до Державного бюджету спрямовується 25%. На нашу думку, такий розподіл підтверджує важливе значення ПДФО як бюджетоутворювального джерела доходів місцевого самоврядування та його визначальну роль для забезпечення фінансової децентралізації.

Водночас надходження податку на прибуток підприємств у розмірі 90% акумулюються в Державному бюджеті, а частка місцевих бюджетів становить лише 10%, що є надто низьким показником. Вважаємо, що надмірна централізація надходжень податку на прибуток підприємств обмежує фінансову зацікавленість та можливості органів місцевого самоврядування щодо стимулювання економічного розвитку території.

У системі міжбюджетного розподілу особливе місце посідають рентні платежі. Рентна плата за спеціальне використання води розподіляється більш збалансовано: 10% надходжень спрямовується до Державного бюджету, по 45% зараховується відповідно до бюджетів ТГ та обласних бюджетів. Такий підхід вважаємо обґрунтованим, оскільки спеціальне використання водних ресурсів безпосередньо впливає на екологічний стан конкретних територій.

Таблиця 1

Розмежування окремих видів надходжень між різними рівнями бюджетів, %

Вид бюджетного надходження	Частина податку, яка надходить до:		
	Державного бюджету	місцевих бюджетів сільських, селищних, міських ТГ	обласних
Податок на доходи фізичних осіб	25	60	15
Податок на прибуток підприємств	90	10	–
Рентна плата за:			
– спеціальне використання води	10	45	45
– користування надрами для видобування корисних копалин загальнодержавного значення	70	30	–
– спеціальне використання лісових ресурсів у частині деревини, заготовленої в порядку рубок головного користування	63	37	–

Джерело: [2]

Чітко виражену централізовану спрямованість має рентна плата за користування надрами для видобування корисних копалин: 70% зараховується до Державного бюджету, а 30% – до місцевих бюджетів. Аналогічна ситуація простежується щодо рентної плати за спеціальне використання лісових ресурсів у частині деревини, заготовленої в порядку рубок головного користування, де частка Державного бюджету становить 63%, а місцевих – 37%. На нашу думку, така структура розподілу вказує на домінування загальнодержавних інтересів у розподілі доходів від використання стратегічних природних ресурсів.

Вважаємо за доцільне оцінити обсяги надходжень до бюджетів ТГ у вартісному виразі. Аналіз фінансових ресурсів ТГ варто розпочати з огляду динаміки доходів місцевих бюджетів, зокрема з визначення обсягу місцевих бюджетів у зведеному бюджеті держави (табл. 2).

Згідно з даними табл. 2, упродовж 2022–2024 рр. простежується стійка тенденція до зростання як доходів зведеного бюджету України, так і доходів місцевих бюджетів України. У 2022 р. частка місцевих бюджетів у доходах зведеного бюджету становила 19,0% за обсягу доходів 418,1 млрд грн. Попри зростання доходів місцевих бюджетів до 475,0 млрд грн у 2023 р., їхня частка скоротилася до 15,3%, що, на нашу думку, зумовлено, значно вищими темпами зростання доходів зведеного бюджету загалом. У 2024 р. доходи місцевих бюджетів зросли до 490,2 млрд грн, однак їхня частка в зведеному бюджеті все ще знижувалася й досягла 13,7%. Вважаємо, що менша питома вага місцевих бюджетів

свідчить про посилення централізації бюджетних ресурсів та зростання ролі Державного бюджету у фінансуванні видаткової частини, що є характерним для періоду дії воєнного стану.

Аналіз структури доходів місцевих бюджетів дасть змогу визначити, які з надходжень є найбільш бюджетоутворюючими (табл. 3).

Аналіз структури доходів місцевих бюджетів України впродовж 2022–2024 рр. (табл. 3) свідчить, що у формуванні дохідної бази визначальну роль виконують податкові надходження, частка яких, незважаючи на домінування, має тенденцію до зниження, а саме: з 70,9% у 2022 р. до 64,9% у 2024 р. Водночас простежується зростання ролі неподаткових надходжень – з 3,971% у 2022 р. до 6,4% у 2024 р., а також доходів від операцій з капіталом – з 0,41% у 2022 р. до 0,7% у 2024 р., що вказує на поступову диверсифікацію джерел доходів місцевих бюджетів. Частка трансфертів від органів державного управління збільшилася з 24,636% у 2022 р. до 27,7% у 2024 р., що вказує на посилення залежності місцевих бюджетів від державної фінансової підтримки. Обсяги трансфертів від ЄС, урядів іноземних держав та міжнародних донорів є незначними, однак їхня частка у 2024 р. зросла до 0,21%, що вказує на активізацію міжнародної фінансової допомоги в умовах воєнного стану.

Наступним етапом дослідження є аналіз податкових надходжень до місцевих бюджетів, які є найбільш бюджетоутворювальними (табл. 4).

Згідно з табл. 4, у 2024 р. порівняно з попереднім роком суттєво зменшилися абсолютні обсяги надходжень від ПДФО (на 11%). Вважаємо, що до цього

Таблиця 2

Динаміка частки доходів місцевих бюджетів у зведеному бюджеті України за станом 2022–2024 рр.

Показники	Роки		
	2022	2023	2024
Доходи зведеного бюджету, млрд грн	2196,3	3104,3	3587,8
Доходи місцевих бюджетів, млрд грн	418,1	475,0	490,2
Частка місцевих бюджетів у зведеному, %	19,0	15,3	13,7

Джерело: [3]

Таблиця 3

Структура доходів місцевих бюджетів України за станом 2022–2024 рр., %

Показники	Роки		
	2022	2023	2024
Податкові надходження	70,9	66,6	64,9
Неподаткові надходження	3,971	5,6	6,4
Доходи від операцій з капіталом	0,41	0,6	0,7
Цільові фонди	0,062	0,05	0,09
Офіційні трансферти, в т. ч.:			
– від органів державного управління	24,636	27,2	27,7
– від ЄС, урядів іноземних держав, міжнародних організацій, донорських установ	0,04	0,03	0,21
Всього:	100	100	100

Джерело: [3]

Динаміка податкових надходжень місцевих бюджетів України за станом 2022–2024 рр., млн грн

Показники	Роки		
	2022	2023	2024
Податок та збір на доходи фізичних осіб	272245,3	289398,2	257530,8
Податок на прибуток підприємств	13511,9	15453,3	27913,7
Податок з власників транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів	0,2	0,3	0,5
Рентна плата та плата за використання інших природних ресурсів	8741,0	5982,3	6525,4
Внутрішні податки на товари та послуги	13081,5	22399,3	27838,2
Окремі податки і збори, що зараховуються до місцевих бюджетів	0,03	0,04	0,02
Місцеві податки	84305,1	100008,8	119814,3
Інші податки та збори	1575,6	1298,7	1471,3
Всього:	393460,6	434540,9	441094,2

Джерело: [3]

привели зміни в податковому законодавстві, зокрема ухвалення закону, відповідно до якого надходження від військового податку на доходи фізичних осіб спрямовуються до Державного бюджету [3]. Якщо порівняти з попереднім роком, то у 2024 р. суттєво збільшився обсяг податку на прибуток підприємств (на 80%), що зумовлено підвищенням у 2024 р. ставки податку на прибуток для банківських установ з 25% до 50%. Водночас місцеві податки демонструють рівномірну тенденцію до зростання, що є позитивною тенденцією.

У 2024 р. понад половину всіх надходжень (58%) забезпечує ПДФО, що вказує на надмірну концентрацію податкових надходжень в одному податку. Внаслідок цього місцеві фінанси стають вразливими до будь-яких коригувань у податковому законодавстві чи підходах до розподілу надходжень цього податку. Другим за обсягом є єдиний податок (16%), третім – податок на майно (12%). Сукупно зазначені податки формують 86% усіх податкових надходжень. Така структура доходів обумовлює необхідність більшої диверсифікації дохідної бази ТГ, а також доцільність посилення ролі місцевих податків і зборів у забезпеченні їх фінансової спроможності.

Справедливий перерозподіл податкових надходжень між бюджетами різних рівнів дасть змогу ТГ навіть в умовах воєнного стану інвестувати в розвиток громад, залучати кошти для їхнього відновлення та стимулювати економічну активність регіону.

Аналіз фінансових можливостей ТГ відповідно до регіонів дасть змогу окреслити місце концентрації економічної активності та найбільших обсягів доходів громад, а також розбіжності в темпах приросту доходів між окремими ТГ (табл. 5).

Порівняльний аналіз абсолютного приросту доходів загального фонду місцевих бюджетів України (без урахування трансфертів) у 2024 р. та 2023 р. (табл. 5) висвітлює суттєву регіональну диференціацію бю-

джетних надходжень. За досліджуваний період найбільший абсолютний приріст доходів зафіксовано в м. Києві. Обсяг доходів загального фонду м. Києва зріс з 69,1 млрд грн у 2023 р. до 88,7 млрд грн у 2024 р., що відповідає абсолютному приросту в 19,6 млрд грн. Такий результат суттєво перевищує показники інших регіонів та відображає концентрацію економічної активності, фінансових ресурсів і податкового потенціалу столиці. Найбільше скорочення доходів загального фонду місцевих бюджетів, тобто найменший абсолютний приріст, зафіксовано в Донецькій області: обсяг доходів зменшився з 11,6 млрд грн у 2023 р. до 6,5 млрд грн у 2024 р., що становить абсолютне скорочення у 5,1 млрд грн. Отримані результати вказують на високу нерівність у формуванні доходів місцевих бюджетів України у 2024 р. Переважно зростання доходів простежується у відносно стабільних регіонах, водночас у тимчасово окупованих та прифронтових областях зафіксовано суттєве абсолютне скорочення бюджетних надходжень.

Доречним буде аналіз обсягів власних доходів громад (табл. 6), який є ключовим інструментом оцінювання їхньої фінансової спроможності та рівня економічної самостійності.

Згідно з даними табл. 6, традиційно громади міст формують найбільший обсяг власних доходів. У 2023 р. їхній показник досяг максимуму – 233,7 млрд грн, однак у 2024 р. простежується незначне зниження – до 225,9 млрд грн. Стабільні показники демонструють обласні громади, водночас упродовж досліджуваного періоду селищні та сільські громади відчутно наростили свої доходи.

До джерел фінансування місцевих бюджетів, які не є власними доходами, але здатні впливати на їхні обсяги, належать трансферти (табл. 7).

У табл. 7 визначено, що трансферти місцевим бюджетам впродовж досліджуваних років розподілялися нерівномірно між типами громад. За весь пе-

**Динаміка доходів загального фонду місцевих бюджетів України
(без урахування трансфертів) за станом 2022–2024 рр.**

Області	Роки		Приріст 2024/2023, %
	2023, млрд грн	2024, млрд грн	
м. Київ	69,1	88,7	28,4
Київська область	28,3	30,1	6,3
Вінницька область	16,4	17,1	4,2
Кіровоградська область	10,1	10,5	4,1
Тернопільська область	8,8	9,1	3,0
Львівська область	33,2	33,7	1,7
Полтавська область	19,6	19,9	1,4
Дніпропетровська область	50,1	50,7	1,2
Чернівецька область	6,7	6,8	0,8
Івано-Франківська область	11,5	11,5	-0,2
Одеська область	27,6	27,5	-0,5
Волинська область	10,0	9,9	-0,7
Хмельницька область	13,1	12,9	-1,5
Харківська область	26,0	25,6	-1,6
Рівненська область	10,6	10,3	-2,8
Сумська область	10,5	10,2	-3,0
Закарпатська область	10,6	10,2	-3,3
Черкаська область	14,1	13,5	-4,2
Чернігівська область	10,7	10,0	-6,5
Запорізька область	12,7	11,6	-8,7
Миколаївська область	12,1	10,5	-13,1
Житомирська область	14,5	11,7	-19,1
Херсонська область	2,7	2,2	-19,4
Донецька область	11,6	6,5	-44,0
Луганська область	1,3	0,5	-60,0

Джерело: [3]

Таблиця 6

Обсяг власних доходів за типами територіальних громад за станом 2022–2024 рр., млрд грн

Тип територіальних громад	Роки		
	2022	2023	2024
Міста	215,2	233,7	225,9
Обласні	57,3	58,5	55,0
Селища	32,2	41,3	40,7
Села	29,0	39,0	40,4

Джерело: [3]

Таблиця 7

Обсяг трансфертів місцевим бюджетам України за регіонами за станом 2022–2024 рр.

Тип територіальних громад	Роки		
	2022	2023	2024
Міста	61,9	78,9	101,4
Обласні	33,2	53,5	47,1
Селища	24,1	31,0	31,8
Села	21,3	27,8	27,4

Джерело: [1]

ріод найбільші обсяги трансфертів отримували громади міст, що пов'язано переважно з концентрацією основних функцій (охорона здоров'я, освіта, соціальне забезпечення) передусім для внутрішньо-пе-

реміщених осіб у міських громадах. Простежується помірна тенденція до зростання обсягів трансфертів до бюджетів сільських громад, які мають постійні потреби у фінансуванні.

Висновки. Результати дослідження дали змогу висунути гіпотезу, що чинна система розподілу доходів між бюджетами різних рівнів в Україні характеризується високим рівнем централізації, що в умовах воєнного стану посилює залежність ТГ від Державного бюджету. Встановлено, що основним бюджетоутворювальним джерелом доходів

місцевих бюджетів є ПДФО, частка якого надмірно висока. Виявлено тенденцію до скорочення частки місцевих бюджетів у зведеному бюджеті держави, зростання ролі міжбюджетних трансфертів, а також значну регіональну диференціацію доходів, що проявляється з концентрацією фінансових ресурсів у відносно стабільних регіонах.

Література:

1. Аналіз виконання місцевих бюджетів за 2024 рік. URL: <https://decentralization.ua/news/19387> (дата звернення: 10.02.2026)
2. Бюджетний кодекс України : кодекс України від 08 липня 2020 р. № 2456- VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2456-17#Text> (дата звернення: 10.02.2026)
3. Бюджетні показники за 2022–2024 роки. URL: <https://openbudget.gov.ua/> (дата звернення: 10.02.2026)
4. Кириленко О. П., Онищук С. І. Фіскальна стійкість та фінансовий потенціал територіальної громади: сутність та взаємозв'язок. *Світ фінансів*. 2025. № 1. С. 57–68. URL: <http://sf.wunu.edu.ua/index.php/sf/article/view/1783/1787>
5. Лютий І., Рожко О., Лютий С. Оптимізація видатків державного бюджету України в умовах війни. *Світ фінансів*. 2022. Вип. 4 (73). С. 45–55 URL: <http://sf.wunu.edu.ua/index.php/sf/article/view/1557/1565>
6. Проць Н. В. Формування податкових надходжень місцевих бюджетів в контексті бюджетної децентралізації. *Фінансовий простір*. 2015. № 1. С. 221–229.
7. Ружинська Н. О. Методичні аспекти аналізу виконання державного бюджету України. *Збірник наукових праць Університету державної фіскальної служби України*. 2018. № 1. С. 194–206.
8. Чуркіна І. Є., Бобошко Л. І. Роль місцевих бюджетів у зміцненні фінансової незалежності регіонів. *Зовнішня торгівля: економіка, фінанси, право*. 2014. № 5–6 (76–77). С. 141–149. URL: [http://zt.knute.edu.ua/files/2014/5-6\(76-77\)/uazt_2014_5-6_16.pdf](http://zt.knute.edu.ua/files/2014/5-6(76-77)/uazt_2014_5-6_16.pdf)
9. Сидор Г. В., Савків У. С., Бурденюк С. В. Оцінювання доходів бюджетів об'єднаних територіальних громад. *Розвиток територіальних громад: правові, економічні та соціальні аспекти – 2024* : матеріали IV Міжнародної науково-практичної конференції (м. Миколаїв, 09 грудня 2024 р.). Миколаїв : 2024. С. 126–128.

References:

1. Analiz vykonannya mistsevykh byudzhetiv za 2024 [Analysis of local budget execution for 2024]. Available at: <https://decentralization.ua/news/19387> (accessed February 10, 2026)
2. Byudzhetnyy kodeks Ukrainy : kodeks Ukrainy vid 08 lypnya 2020 [Budget Code of Ukraine : Code of Ukraine dated July 8, 2020]. no. 2456-VI. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2456-17#Text> (accessed February 10, 2026)
3. Byudzhetni pokaznyky za 2022–2024 [Budget indicators for 2022–2024]. Available at: <https://openbudget.gov.ua/> (accessed February 10, 2026)
4. Kyrylenko O. P., Onyshchuk S. I. (2025). Fiskalna stiykist ta finansovyy potentsial terytorialnoyi hromady: sutnist ta vzayemozvyazok [Fiscal stability and financial potential of local communities: essence and interrelationship]. *Svit finansiv – The world of finance*. no. 1. pp. 57–68. Available at: <http://sf.wunu.edu.ua/index.php/sf/article/view/1783/1787>
5. Lyutyi I., Rozhko O., Lyutyi S. (2022). Optyimizatsiya vydatkiv derzhavnogo byudzhetu Ukrainy v umovakh viyny [Optimization of Ukraines state budget expenditures in wartime]. *Svit finansiv – The world of finance*. vol. 4 (73). pp. 45–55. Available at: <http://sf.wunu.edu.ua/index.php/sf/article/view/1557/1565>
6. Prots N. V. (2015). Formuvannya podatkovykh nadkhodzen mistsevykh byudzhetiv v konteksti byudzhetnoyi detsentralizatsiyi [Formation of local budget tax revenues in the context of budget decentralization]. *Finansovyy prostir – Financial space*. no. 1. pp. 221–229.
7. Ruzhynska N. O. (2018). Metodychni aspekty analizu vykonannya derzhavnogo byudzhetu Ukrainy [Methodological aspects of analyzing the implementation of Ukraines state budget]. *Zbirnyk naukovykh prats Universytetu derzhavnoyi fiskalnoyi sluzhby Ukrainy – Collection of scientific works of the University of the State Fiscal Service of Ukraine*. no. 1. pp. 194–206.
8. Churkina I. YE., Boboshko L. I. (2014). Rol mistsevykh byudzhetiv u zmitsnenni finansovoyi nezalezhnosti rehioniv [The role of local budgets in strengthening the financial independence of regions]. *Zovnishnya torhivlya: ekonomika, finansy, pravo – Foreign trade: economics, finance, law*. no. 5–6(76–77). Available at: [http://zt.knute.edu.ua/files/2014/5-6\(76-77\)/uazt_2014_5-6_16.pdf](http://zt.knute.edu.ua/files/2014/5-6(76-77)/uazt_2014_5-6_16.pdf)
9. Sydor H. V., Savkiv U. S., Burdenyuk S. V. (2024). Otsynuyvannya dokhodiv byudzhetiv obyednanykh terytorialnykh hromad [Assessment of revenues of budgets of amalgamated territorial communities]. *Rozvytok terytorialnykh hromad: pravovi, ekonomichni ta sotsialni aspekty – 2024* : IV Mizhnarodna nauково-praktichna konferenciya (Mykolayiv, Hruden 09nd, 2024). Mykolayiv, pp. 126–128. (in Ukrainian)

Дата надходження статті: 14.02.2026

Дата прийняття статті: 06.03.2026

Дата публікації статті: 13.03.2026